

**VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Rev-330/04
Banjaluka 01.02. 2006.**

U IME NARODA

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Gojković Stake kao predsjednika vijeća, Tomić Biljane, Bajić Petra, Osmić Darka i Lukić Dragoslava kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja R. M. sin J. iz D., Ul. K. T. br. 3/26, protiv tuženih: S. S., sin P. i S. D., kći J., oboje iz D., Ul. D. brigada br. 46, zastupani po punomoćniku S. R. sinu S. iz D., Ul. D. brigada br. 67, radi predaje u posjed, odlučujući o reviziji tuženih protiv presude Okružnog suda u D. Gž-38/02 od 24.01. 2002. godine, na sjednici održanoj 01. 02. 2006. godine donio je

P R E S U D U

Revizija se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u D. P-500/2001 od 22. 11. 2001. godine utvrđeno je da je tužitelj vlasnik nekretnina upisanih u PL-3977 K.O. D..

Istom presudom obavezani su tuženi da tužitelju predaju u posjed i slobodno raspolaganje sprat kuće označene sa k.č. br. 7919/1, upisane u PL-3977 K. O. D., slobodan od lica i stvari.

Odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Presudom Okružnog suda u D. Gž-38/02 od 24.01. 2002. godine odbijena je žalba tuženih i prvostepena presuda potvrđena.

Blagovremenom revizijom tuženi pobijaju drugostepenu odluku zbog pogrešne primjene materijalnog prava sa prijedlogom da se ista preinači u dijelu kojim su oni obavezani na iseljenje iz sporne kuće, tako da se u tom dijelu zahtjev odbije dok se njima ne obezbijedi adekvatan alternativni smještaj.

Tužitelj nije odgovorio na reviziju.

Revizija nije osnovana.

U predmetnoj pravnoj stvari radi se o vlasničkoj tužbi upravljenoj na povrat stvari (tzv. rei vindicatio) kojom vlasnik – neposjednik zahtijeva od posjednika – nevlasnika da mu vrati određenu stvar u posjed.

Prema odredbi člana 37. Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima ("Sl. list SFRJ", br. 6/80 i 36/90, te „Sl. glasnik RS“, br. 38/93 – u daljem tekstu: ZOSPO), vlasnik može tužbom zahtijevati od držaoca vraćanje individualno određene stvari pri čemu tužitelj mora dokazati da na stvar, čije vraćanje traži, ima pravo vlasništva, odnosno jače pravo na posjed (tužba i pretpostavljenog vlasništva, iz člana 41. ZOSPO), te da se stvar nalazi u faktičkoj vlasti tuženog.

Među strankama nije sporno da je tužitelj vlasnik spornog sprata kuće čiju predaju u posjed traži u ovom postupku.

Takođe nije sporno da se tuženi nalaze u faktičkoj vlasti tražene nekretnine. Radi se o neposrednom posjedu o kojem govori odredba člana 70. stav 1. ZOSPO.

Za korištenje predmetnog sprata tuženi nemaju valjanog pravnog osnova.

Ovo i pod uslovom da su ih u sporne nekretnine uselili nadležni organi opštine Doboj i da, s obzirom da je njihova imovina u Federaciji BiH (Zavidovićima) razrušena, imaju pravo na alternativni smještaj, saglasno odredbama Zakona o prestanku primjene Zakona o korištenju napuštene imovine ("Sl. glasnik R. S.", br. 38/98, 12/99, 31/99, 38/99, 65/01, 13/02, 39/03 i 96/03).

Naime, spomenuti alternativni smještaj tuženima je dužno obezbijediti Ministarstvo za izbjeglice i raseljena lica, a ne tužitelj kao vlasnik nekretnine koju oni sada koriste.

Uostalom – i sam tužitelj je izbjeglica, odnosno raseljeno lice i predmetni sprat kuće mu je neophodan radi stambenog zbrinjavanja sopstvene porodice.

Kako je sasvim izvjesno da tuženi ne kane mirnim putem iseliti i predati sporni dio kuće tužitelju u posjed prije nego se njima obezbijedi alternativni mještaj i to u samom gradu, to je tužitelj s pravom posegnuo za sudskom zaštitom kako bi ostvario jedno od svojih vlasničkih prava (pravo na posjedovanje) propisano odredbom člana 3. ZOSPO, a nižestepeni sudovi su mu opravdano tu zaštitu pružili.

Neosnovano revizija ističe da sud nije bio nadležan postupati u ovoj pravnoj stvari.

Radi se naime, o imovinsko pravnom zahtjevu za čije rješavanje je članom 16. stav 1. tačka 2/b Zakona o sudovima i sudskoj službi ("Sl.glasnik R. S.", br. 13/00, 15/00, 16/00, 70/01, 77/02, 85/03, 96/03 i 114/03) propisana nadležnost redovnog suda (ista odredba i u sada važećem Zakonu o sudovima, „Sl. glasnik R. S. br. 111/04), bez obzira što je odredbama Zakona o prestanku primjene Zakona o korištenju napuštene imovine rješavanje ovakvih zahtjeva stavljeno u nadležnost i Ministarstvu za izbjeglice i raseljena lica (kada je u pitanju predratni vlasnik, odnosno korisnik nekretnine), kao i Komisiji za imovinske zahtjeve raseljenih lica i izbjeglica shodno Aneksu 7. Opšteg okvirnog sporazuma za mir u BiH.

Ni ostali navodi revizije nisu mogli rezultirati drugačijom odlukom suda, pa je primjenom odredbe člana 393. Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ", broj 4/77 do 35/91, te "Sl. glasnik R. S.", br. 17/93, 14/94 i 32/94) u vezi sa članom 456. stav 1. sada važećeg Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik R.S.", br. 58/03, 85/03 i 74/05) odlučeno kao u izreci.

U pogledu zahtjeva revizije da sud oslobodi tužene od obaveze plaćanja takse na žalbu treba reći da, shodno odredbi člana 402. stav 1. Zakona o parničnom postupku, o ovakvom zahtjevu odlučuje prvostepeni sud.

Predsjednik vijeća
Staka Gojković

Za tačnost otpavka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić